

Luty

TEMAT: Dobro rośnie w cierpliwości

OWOC DUCHA ŚWIĘTEGO: CIERPLIWOŚĆ

CO TRZEBA PRZYGOTOWAĆ?

- Pismo Święte (Nowy Testament): Ef 4, 1-2 (załącznik 1, dla animatora na końcu konspektu);
- Owoc awokado, 4 ugotowane jajka, sól, pieprz, majonez i chrupkie pieczywo lub krakersy (porcja na 4-6 osób) – jeśli animator zdecyduje się przygotować z uczestnikami pastę z awokado;
- Biogram Chiary Badano do wydruku do wspólnej lektury (załącznik 4 – płyta CD, dla animatora na końcu konspektu);
- „Pocztówka do Chiary” do wydruku dla każdego uczestnika (załącznik 5 – płyta CD);
- Długopisy.

I. WEŹ I „POSMAKUJ”

1. Modlitwa do Ducha Świętego (może to być pieśń znana uczestnikom).
2. Dziecko (wcześniej przygotowane) odczytuje fragment z Pisma Świętego: Ef 4,1-2 (załącznik 1, dla animatora na końcu konspektu).
3. Animator powtarza zdanie z przeczytanego fragmentu, akcentując słowo CIERPLIWOŚĆ: *Postępujcie z pokorą i cichością, z CIERPLIWOŚCIĄ, znosząc siebie nawzajem w miłości.*
Następnie zadaje uczestnikom pytania:
  - Co to znaczy być cierpliwym?
  - Czym charakteryzuje się człowiek cierpliwy?
  - Jakie życiowe sytuacje domagają się od nas cierpliwości?
  - Do czego potrzebna jest cierpliwość?
4. Uczestnicy sami dobierają się w pary, ewentualnie przydział do pary jest losowy. Na podstawie odpowiedzi grupy tworzą definicję CIERPLIWOŚCI, a następnie prezentują ją na forum.

5. Jeśli w grupie są starsi uczestnicy, animator może dodatkowo skorzystać z informacji z załącznika 2 (na końcu konspektu).

6. Animator:

Wszystkie rośliny uprawne, aby wydać dobre owoce, wymagają cierpliwej troski. Awokado jednak domaga się szczególnej CIERPLIWOŚCI, ponieważ po zerwaniu potrzebuje jeszcze sporo czasu, aby dojrzeć.

Prowadzący podaje kilka informacji na temat awokado (załącznik 3, dla animatora na końcu konspektu).

7. Fakultatywnie: warto przynieść awokado i wraz z dziećmi przyrządzić z niego pastę jajeczną (składniki na 4-6 osób: 4 jajka, awokado, sól, pieprz, majonez, a do tego pieczywo chrupkie lub krakersy). Można się umówić, że każdy przynosi jeden składnik, a ktoś naczynia.

8. Animator:

Osobą, która w szczególny sposób została obdarowana owocem CIERPLIWOŚCI i łagodności, była Chiara Badano. Żeby jednak to ocenić, musicie poznać jej historię.

Wybranim dzieciom animator rozdaje krótkie fragmenty z życiorysu dziewczynki do odczytania na forum (załącznik 4 – płyta CD, dla animatora na końcu konspektu). Następnie prowadzi rozmowę za pomocą pytań:

- *Chiara to współczesna dziewczyna jak wy. Czego możecie się od niej nauczyć?*
- *Dlaczego Chiara była cierpliwa?*
- *Co pozwoliło jej tak dzielnie znosić cierpienie?*
- *Dlaczego cierpliwość łączy się z dobrocią?*

9. Prowadzący rozdaje dzieciom „pocztówki” (załącznik 5 – płyta CD). *Napiszcie pocztówkę do nieba zaadresowaną do Chiary Badano. Opiszcie krótko sytuację, w której straciłyście cierpliwość. I same oceńcie swoje postępowanie.*

Uwaga: pocztówki powinny być szczerze, ale ponieważ mogą być bardzo

osobiste, trzeba dzieciom powiedzieć, że nie będą głośno odczytywane, chyba że ktoś sam będzie chciał się podzielić refleksją. Po napisaniu animator zbiera „pocztówki” i niszczy je po spotkaniu. Celem pracy jest szczerze stanięcie w prawdzie.

II. JESTEŚ TYM, CZYM SIĘ KARMISZ

1. Animator opowiada bajkę:

Posłuchajcie pewnej historii. Otóż był sobie kiedyś chłopiec o paskudnym charakterze. Jego ojciec dał mu torebkę gwoździ i powiedział, żeby je wbijał w płot ogrodu za każdym razem, kiedy straci cierpliwość lub będzie chciał kogoś obrazić. Pierwszego dnia chłopiec wbił 37 gwoździ. W następnych tygodniach nauczył kontrolować siebie i liczba gwoździ wbijanych w płot zmniejszała się z dnia na dzień. W końcu doszedł do wniosku, że łatwiej kontrolować siebie, niż wbijać gwoździe. Aż wreszcie nadszedł dzień, kiedy nie wbił żadnego. Poszedł zatem do ojca i powiedział, że tego dnia nie wbił żadnego gwoźdźdź. Wtedy usłyszał, że teraz ma wyjmować jednego gwoźdźdź za każdym razem, gdy nie straci cierpliwości. Mijały dni, aż w końcu chłopiec mógł przyjść do ojca i powiedzieć, że wyjął już wszystkie gwoźdźdź. Razem poszli to zobaczyć. Widząc to, ojciec rzekł: «Synu, zachowywałeś się dobrze, ale spójrz teraz na te dziury. Ten płot nigdy nie będzie już taki jak na początku. Kiedy kogoś obrazisz i mówisz mu coś złośliwego, zostawiasz w nim takie same rany.

(źródło: http://www.sandomierz.oaza.pl/diakonie/d_wyzwolenia/gwozdzie.html)

2. Rozmowa z dziećmi:

- Czego uczy nas powyższa historia?
- Jak ćwiczyć w sobie CIERPLIWOŚĆ? (pomysły dzieci)

Prowadzący zachęca dzieci do wymyślenia ćwiczeń w byciu cierpliwym, np: co można zrobić nie mając telefonu, by się nie niecierpliwić i spokojnie czekać w kolejce na pocztę (sytuacje zniecierpliwienia można mnożyć).

- Czy warto być cierpliwym? Dlaczego?

III. DAJ SIĘ „ZJEŚĆ”

Uwaga: spotkanie o CIERPLIWOŚCI „wypada” w miesiącu, w którym obchodzimy Światowy Dzień Chorego. A choroba, cierpienie fizyczne czy duchowe jakby wymusza bycie cierpliwym, łagodnym i uległym. Dlatego w tej części spotkania proponujemy typowo apostołskie działania skierowane na chorych, które wymagają czasu, by je przygotować (według uznania animatora).

A. Odwiedziny chorych w parafii (przygotowane w porozumieniu z księdzem proboszczem).

B. Przygotowanie oprawy liturgicznej Mszy św. dla chorych lub w intencji chorych.

C. Przygotowanie np. laurki z zapewnieniem o modlitwie albo misyjne kwiatki dla chorych w parafii, które duszpasterze rozniosą w Światowym Dniu Chorego lub z okazji pierwszopiątkowej wizyty duszpasterskiej i posługi sakramentalnej.

Spotkanie kończy modlitwa w intencji chorych i cierpiących na świecie.

Załączniki

Załącznik 1

Ef 4, 1-2

A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości.

Załącznik 2

Wyjaśnienia językowe

W języku greckim dwa słowa definiują CIERPLIWOŚĆ:

MAKROTHUMIA – określa przeciwstawną postawę do niecierpliwości.

Jest to spokojna, pełna opanowania reakcja na drażniące cechy drugiego

człowieka lub na sytuacje zaskakujące i przynoszące niespodziewane utrudnienia w życiu. Studzi irytację, jest postawą wyrozumiałości i objawia się spokojnym czekaniem i niewzruszonym (nie mylić z upartością) trwaniem przy swoich zasadach.

HYPOMOCE – oznacza wytrzymałość, wytrwałość, zdolność spokojnego znoszenia trudnych okoliczności.

Załącznik 3

Informacje o awokado

Awokado, inaczej zwane smaczliwką, to wiecznie zielone drzewo. Jego owoce mają kształt gruszki lub formę kulistą. Kolor skórki zależy od gatunku. Najczęściej spotyka się owoce o ciemnozielonym zabarwieniu i żółtozielonym miąższu. Środek skrywa dużą brązową pestkę. Awokado uznawane jest za jednopestkową jagodę. W smaku jest delikatnie orzechowe. Dojrzewa dopiero po zerwaniu z drzewa. Przechowuje się je w temperaturze pokojowej. Owoc ten jest bardzo popularny w kuchni meksykańskiej. Potrawą stworzoną na bazie awokado, która zdobyła uznanie, jest salsa-guacamole. Owoc ten wchodzi w skład wielu sałatek, past kanapkowych oraz sosów. Smaczny jest również na kanapce z dodatkiem soli i pieprzu. (źródło: <https://kuchnialidla.pl/rynieczech-lidla/owoce-warzywa/awokado>)

Załącznik 4

Chiara Badano – biogram

Zwykła nastolatka

Była bardzo «normalna» w swojej świętości i bardzo święta w swojej «normalności». Kochała życie, sport, podróże, marzyła o licznej rodzinie, miała wielu przyjaciół. Płakała, kiedy okazało się, że musi powtarzać klasę, bo nie zdała z geografii. Była cierpliwa i łagodna (...). Dzieciństwo Chiary Badano – wyciekanej i jedynej córki starszych już rodziców – było pełne miłości, którą dziewczynka od początku nasiąkla i przekazywała dalej. Pewnego dnia mama poprosiła ją o wybranie

zabawek, które mogłaby podarować biednym dzieciom. Chiara odłożyła dla nich najładniejsze i najbardziej ulubione. «Nie mogę dać biednym dzieciom brzydkich zabawek» – tłumaczyła rodzicom. Innym razem na ochotnika poszła do kąta, żeby jej ukarana tak koleżanka nie czuła się samotnie. Była bardzo lubiana w szkole, ale nie chciała należeć do klasowej «elity». Zawsze siadała w ławce z nieśmiałymi i niepopularnymi koleżankami. Przełomowym momentem w życiu małej Chiary okazało się wstąpienie do Ruchu Focolari. Jego członkom przyświecały dwa wielkie cele – dążenie do jedności i służenie Jezusowi opuszczonemu, którego rozpoznają w każdym człowieku.

«Chcę kochać tych, których nie lubię» – zanotowała dwunastolatka po jednym ze spotkań Focolari. Nie pozwalała nikogo osądzać, a świadectwo wiary przekazywała raczej czynami niż słowami. Mówiła, że szuka Boga w ateistach i tłumaczyła, że wierzący powinni kochać ich jeszcze bardziej niż swoich współbraci, bo oni «nie znają radości i nie wiedzą, że Bóg ich kocha». Była spontaniczna, współczująca, nie wstydziła się okazywania wsparcia. Jej nauczyciel włoskiego, profesor Amoretti, niepraktykujący laik, wspominał swoją rozmowę z Chiara, kiedy w całkowicie dla siebie naturalny sposób trzymała go za rękę. Po jej śmierci w albumie klasowym napisał: «Podaliśmy ci rękę, aby prowadzić cię drogami wiedzy, do źródeł życia. Ty podałaś mi rękę, aby prowadzić mnie drogą cierpienia do źródeł wieczności».

Co zostanie z uśmiechu Chiary?

Latem roku 1988 podczas gry w tenisa Chiara odczuła tak silny ból ramienia, że upuściła raketę. To moment, w którym nie dało się już dłużej ignorować osłabienia i dokuczającego jej od dłuższego czasu bólu. Trafiła do szpitala i usłyszała diagnozę: agresywna forma nowotworu.

Odwiedzający ją przyjaciele nie wiedzieli, jak mają się zachować, kiedy zobaczą cierpiącą koleżankę; myśleli o tym, jak ją pocieszyć; zasta-

nawiali się, co zostało z uśmiechu Chiary? Zaskoczeni zobaczyli, że uśmiech miała jeszcze wyraźniejszy, a w kwestii pocieszania zamieniła się z nimi rolami i podnosiła ich na duchu, widząc ich zaniepokojenie. Przedstawiła przyjaciółom swoją nową koleżankę z sąsiedniej sali, która trafiła do szpitala z powodu uzależnienia od narkotyków. Chiara chciała się nią szczególnie zaopiekować. Dopóki mogła, pomagała jej w myciu, czesaniu, okazywała jej czułość.

Chiara Luce widzi Jezusa

Chiara wiedziała, że umiera. Powiedziała do mamy: «Młodzi są przyszłością. Ja już nie mogę biegać, ale chciałabym przekazać im pochodnię jak na olimpiadzie. Mają tylko jedno życie i warto je dobrze wykorzystać». Dziewczyna powoli przygotowywała bliskich na swoje odejście, prosiła, żeby w czasie pogrzebu powtarzali sobie, że ona teraz widzi Jezusa. Kiedy dowiedziała się, że wbrew temu co zaplanowała, nie będzie mogła przekazać po śmierci swoich organów, ponieważ są już zbyt wyniszczone chorobą, wykrzyknęła: «Teraz nie mam już niczego zdrowego, ale mam jeszcze serce i wciąż mogę nim kochać». Ostatecznie okazało się, że jej rogowki nadają się do przeszczepu. To był ostatni dar Chiary. Umarła 7 października 1990 r.

(źródło <https://pl.aleteia.org/2017/10/29/bl-chiara-luce-badano>)